

Consell perquè inste el Govern d'Espanya a ficar els mecanismes adients per reduir l'IVA als productes d'higiene femenina.» Este seria el texto que se incorporaría a la propuesta del Grupo Compromís y que pasamos entonces a votar.

¿Votos a favor? (*S'interromp la gravació*) Se aprueba por 10 votos a favor y 3 abstenciones.

Ahora sería la comparecencia de la vicepresidenta y vamos a esperar unos minutos a que entre.

(*Se suspén la reunió durant uns minuts*)

Compareixença de la vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, senyora Mónica Oltra Jarque, per a informar del desenvolupament de la Llei 7/2012, de 23 de novembre, de La Generalitat, integral contra la violència sobre la dona en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, sol·licitada a petició pròpia (RE número 65.266), a la qual s'acumula la sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular per a explicar les mesures que adoptarà davant l'increment del nombre de dones víctimes de violència de gènere en la Comunitat Valenciana durant el primer trimestre de 2017 (RE número 67.686)

La senyora presidenta:

Retomamos los trabajos de la comisión dándole la bienvenida a la vicepresidenta, que tendrá su comparecencia..., la consellera de Igualdad y Políticas Inclusivas para informar del desarrollo de la Ley 7/2012, de 23 de noviembre, de La Generalitat, integral contra la violencia sobre la mujer en el ámbito de la Comunitat Valenciana, solicitada a petición propia, acumulada con la comparecencia de la vicepresidenta para explicar las medidas que adoptará ante el incremento del número de mujeres víctimas de violencia de género en la Comunitat Valenciana durante el primer trimestre de 2017, solicitada por el Grupo Parlamentario Popular.

Tiene la palabra por tiempo ilimitado.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyories, bona vesprada a totes i a tots els que estan darrere.

Torne a comparéixer davant d'esta comissió a petició pròpia en compliment d'allò que establix la Llei integral contra la violència sobre la dona en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, que establix que, amb periodicitat anual, el Consell compareixerà davant de Les Corts per a informar de l'execució de les mesures previstes en eixa llei. Els recorde, senyories, que el 14 de juliol de 2016, vaig ser la primera consellera en donar compliment a eixe precepte legal, quatre anys després de l'aprovació de la llei.

Hui torne a fer-ho perquè donar compte davant de Les Corts no és només una obligació legal, sinó que, en este cas, per a nosaltres és un imperatiu com a govern donar compte davant de vostés.

En esta compareixença, per tant, em referiré principalment a les dades de l'exercici 2016, igual que l'any passat vaig fer-ho de les de 2015, perquè ja s'ha acabat l'any per a fer una retrospectiva global.

Enguany, 2017, serà un any recordat, l'any que vam fer possible entre totes i tots el pacte valencià contra la violència de gènere i masclista. El pacte, al nostre entendre, és el millor instrument per a afrontar com a societat un conflicte dramàtic i al qual no ens podem acostumar mai: la violència exercida sistemàticament contra les dones pel fet de ser dones. La violència de gènere, per tant, és la conseqüència d'unes relacions de dominació patriarcal i la conseqüència més extrema d'estes relacions són els assassinats de dones, els assassinats masclistes.

Per això vull començar la intervenció posant nom a les dones que han sigut assassinades durant 2016 i també enguany perquè, anomenant-les, les fem nostres i, anomenant-les, el que fem és també memòria i posar en primer terme els seus noms. Maria, de 73 anys, assassinada el 21 de gener de 2016 a València; Francisca, de 71, assassinada el 13 de febrer de 2016 a València; María de Carmen, de 48 anys, assassinada el 12 d'abril de 2016 a Benidorm; Cristina, de 43 anys, assassinada el 20 de juliol de 2016 a Benicàssim; Ivana, de 32 anys, assassinada el 17 d'agost de 2016 a Torreveija; Jacqueline, de 75 anys, assassinada el 28 d'octubre de 2016 a València; Margaret, de 79 anys, assassinada el 19 de febrer de 2017 a El Campello; Gloria Amparo, de 48 anys, assassinada el 21 de febrer de 2017 a València; Dolores, de 47 anys, assassinada el 21 de febrer de 2017 a Gandia; Irina, de 38 anys, assassinada el 16 de juliol de 2017 a València; Jessica, de 28 anys, assassinada el 9 de novembre de 2017 a Elda; Catherina, de 31 anys, assassinada el 24 de novembre de 2017 a Vinaròs i la xiqueta Maia, de dos anys, assassinada el 12 de novembre de 2017 a Alzira.

Estes valencianes tenen noms i cognoms, però també n'hi ha moltes més anònimes que donen una idea de la magnitud del problema amb què ens enfrontem. Durant 2016 33.866 dones van cridar al servei d'atenció telefònica gratuïta per a víctimes de violència de gènere; 2.055 dones van ser ateses directament per primera vegada als centres Dona 24 Hores; es van presentar 19.431 denúncies, un 11% més que en 2015 davant dels jutjats de violència sobre la dona, que es corresponen amb 18.049 dones víctimes. Vull destacar molt esta dada perquè significa, el fet que hi haja més denúncies, que les dones són més conscients, més valentes i cada vegada callen menys. Es van dictar 4.617 ordres de protecció per violència de gènere, un 5,46% més que en 2015, es van dictar 11.313 mesures judicials de protecció, un 3,91% menys que en 2015. Darrere de cadascuna d'estes xifres hi ha una història de patiment, una persona que vol viure en pau i en llibertat i a la qual la societat ha d'ajudar. Es tracta, senyories, d'una emergència social que demana actuacions més enllà del nostre territori. Hi ha més dones assassinades per violència masclista que pel terrorisme, però esta situació encara no es percep amb la magnitud que correspon.

S'imaginen vostés que l'any passat a Espanya s'hagueren assassinat quaranta-quatre representants públics pel fet de

ser-ho, o quaranta-quatre esportistes pel fet de ser esportistes, o quaranta-quatre periodistes? Enfront d'esta emergència cal una resposta integral i coordinada entre totes les administracions i consensuada entre tots els actors socials. En eixe sentit, tota la societat, i destacadament el moviment feminista, ha vingut reclamant des de fa temps un pacte d'estat que ja s'ha fet realitat a la Comunitat Valenciana amb el Pacte valencià contra la violència de gènere i masclista subscrit el passat 18 de setembre per seixanta-tres institucions, partits polítics i entitats socials i cíviques que van participar en la seua elaboració.

I també vull agrair ací a les seues senyories la important contribució de Les Corts a través de la subcomissió especial d'estudi per a l'eradicació de les violències de gènere a la Comunitat Valenciana. L'informe final d'esta subcomissió va ser el punt de partida per al pacte, que incorpora també les propostes de l'informe del Síndic de Greuges sobre l'atenció i protecció a les víctimes de violència de gènere. El pacte suposa un gran avanç en la lluita contra la violència de gènere per diverses raons. En primer lloc, perquè deixem de banda definitivament la confrontació entre partits per a posar-nos a treballar conjuntament en l'eradicació del masclisme.

En segon lloc, perquè govern i ciutadania organitzada hem treballat conjuntament escoltant-nos i aportant propostes que han estat recollides al document final.

En tercer lloc, perquè el pacte no sols conté accions concretes amb indicacions de les instàncies responsables de dur-les a terme, sinó que també s'ha dotat d'indicadors que permeten la valoració del seu grau de compliment.

Este pacte, a més, no és només declaratiu. El Consell està compromés en la seua viabilitat i, per això, la proposta de pressupost de La Generalitat per a 2018, si vostés tenen a bé aprovar-la, destina un total de 12,8 milions d'euros a ajudes directes, serveis i centres d'atenció directa a dones, fills i filles. I a això s'ha de sumar l'impuls de mesures i accions plantejades en el pacte pressupostades per cadascú dels departaments de La Generalitat subscriptors del pacte.

Els recorde també que una de les mesures incloses en el pacte i reflectida també en els pressupostos és l'equiparació de les dones assassinades per violència de gènere amb les víctimes del terrorisme en les ajudes que reben les seues famílies en l'àmbit competencial de la Comunitat Valenciana. Actualment, són sis mil euros i pujaran fins als setanta-cinc mil a partir de 2018.

Acabe la meua referència al pacte recordant que ja s'han adherit quasi set-centes entitats i set mil persones a títol personal i que la comissió de seguiment paritària entre governs i societat civil ja s'ha reunit en tres ocasions.

Respecte a la memòria d'actuacions de 2016, tornant a les actuacions en matèria de lluita contra la violència de gènere executades en l'any 2016, em centraré en dos àrees d'actuació: la sensibilització, prevenció i detecció de la violència contra les dones i l'atenció integral a les víctimes. També faré referència a la coordinació entre administracions.

Pel que fa a la sensibilització, prevenció i detecció, des de la xarxa de centres Dona es van realitzar durant 2016 un total de cent set activitats informatives i de sensibilització

dirigides a professionals de tots els àmbits: advocacia, judicatura, personal sanitari, forces de seguretat, serveis socials, etcètera. També es van impartir a través de la Xarxa d'Agents d'Igualtat més de huitanta tallers i xerrades en distintes poblacions. Vull recalcar que la Xarxa d'Agents d'Igualtat ha passat de trenta-dos punts d'atenció en 2016 a setanta-huit en 2017, i que els pressupostos de 2018 amplien a les mancomunitats de la Safor, la Vega Baja, el Comptat i la Ribera Alta.

Igualment se seguixen realitzant tallers preventius dirigits a l'alumnat de segon d'ESO amb el lema «No me toques el Whatsapp». Durant l'any 2016 es van realitzar un total de quatre-cents huitanta tallers i l'Institut Valencià de la Joventut va convocar un concurs de fotografies, vídeos i es va muntar una exposició que va ser exhibida en vint-i-sis municipis acompanyada d'una guia d'activitats que pot descarregar-se de la web de l'Institut Valencià de la Joventut com a recurs didàctic. A més, a través de les AMPA, es van realitzar vint-i-huit xerrades coeducatives dirigides a mares i pares de l'alumnat de centres de secundària.

Igualment, els agents d'igualtat han fet tallers en tots els centres educatius dels seus municipis amb l'aplicació Kahoot, qüestionari per a detectar micromasclismes amb molt bons resultats. I també el Col·legi de Psicòlegs ha impulsat cent vint-i-tres tallers per a municipis sense agents d'igualtat i quaranta per a dones supervivents centrats fonamentalment en les àrees rurals de Castelló.

Com a complement a les accions anteriors, es va encarregar el disseny d'un cartell amb el lema «Espai lliure de violència» que identifiquen els centres educatius com a espais igualitaris. També des de la Direcció General d'Infància i Adolescència es realitzen accions formatives sobre la violència de gènere en els diversos centres de xiquets, xiquetes i adolescents.

Quant a la sensibilització general, la campanya institucional de 25 de novembre de 2016 va posar el focus en els homes que mantenen relacions igualitàries amb el lema «Un home de veritat». Tots defenien la igualtat entre homes i dones i sobre la base del *#unhomedeveritat*, que és el que no compra dones, el que denuncia qualsevol forma de masclisme, compartix decisions amb la seua parella, respecta la seua intimitat o vol una dona completa i no un complement, que eren els lemes de la campanya, encarnaven la desconstructió del mascle per a fer nàixer un tipus d'home del qual podríem anomenar les noves masculinitats i que construeixen relacions igualitàries. L'objectiu era centrar-se en els homes i en els rols i estereotips que tradicionalment els assigna el patriarcat. Una societat igualitària està formada per dones lliures i homes que es revoltent contra el masclisme.

En eixe sentit, el passat 9 d'octubre es va concedir una distinció de La Generalitat col·lectiva i simbòlica als homes que s'han enfrontat a la violència de gènere i masclista. Este dimecres passat, l'home que va recollir la distinció en nom de tots els altres va depositar la medalla acreditativa en la Biblioteca de la Dona de València, com a símbol de la seua aposta per la implicació de tota la societat, homes i dones, en la lluita contra el masclisme.

La campanya es va difondre en premsa, huit diaris i televisions locals, vint emissores, ràdio, set emissores, línies de l'EMT de València i xarxes socials.

A més, per seguir amb l'objectiu d'aconseguir la igualtat real entre dones i homes, les empreses de comunicació que vulguen ser adjudicatàries de campanyes institucionals de La Generalitat han de comprometre's a utilitzar un llenguatge visual i escrit no sexista, i no han d'haver estat sancionades per infracció greu en matèria d'igualtat d'oportunitats.

Vull recordar, senyories, també, que un dels objectius del pacte a què ens hem referit abans és la introducció de clàusules socials per desestimar la contractació de l'administració amb empreses i mitjans de comunicació que continguin publicitat de caràcter sexista, masclisme i foment de la prostitució.

També és molt important el treball que s'està fent amb aplicacions per a dispositius mòbils dirigides a previndre i detectar situacions de violència, com les següents: «De igual a igual» és una *app* dirigida a població adolescent que ajuda a detectar i visibilitzar els micromasclismes, pràctiques inconscients i quasi sempre imperceptibles que contribueixen a perpetuar la desigualtat.

«Ni más i menos» és una *app* amb una guia sobre què fer a casa per a previndre la violència de gènere entre adolescents dirigida a pares i mares així com a educadors i educadores, i que mostra com detectar els senyals d'alarma, com actuar i quins són els recursos disponibles.

«Liad@s» és una *app* desenvolupada per la Universitat de València dins de la convocatòria I+D+I Valoritzada i amb la col·laboració de la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives per a previndre la violència masclista entre la població adolescent. L'aplicació ajuda a tindre relacions de parella saludables i a identificar el sexisme i els estereotips i situacions de desigualtat en l'àmbit de la parella.

Des de la conselleria d'educació, d'acord amb el pla director de la delegació del govern s'han organitzat 305 tallers de prevenció de la violència de gènere en centres escolars de la Comunitat Valenciana, mitjançant xerrades informatives dirigides a l'alumnat per part del Cos Nacional de Policia, de la Guàrdia Civil, de les policies locals i altres professionals de la comunitat educativa. Amb l'ajuda de les dones juristes, alguns centres s'han inclòs en la xarxa de centres contra la violència de gènere.

Igualment, en tots els centres educatius de la Comunitat Valenciana s'han realitzat activitats i tallers dirigits a la resolució pacífica dels conflictes, censurant les conductes masclistes i prevenint la violència contra les dones amb especial atenció a l'ús de les noves tecnologies.

Segons l'avaluació dels plans de convivència del curs 2015-2016, dels 1.800 centres que van reportar les dades dels seus plans a la plataforma, el 64% havia establert programes de prevenció de la violència de gènere.

Altres activitats dutes a terme per la conselleria d'educació en 2016 van ser: la instal·lació artística col·lectiva «Tu ets una peça clau», curs 2015-2016, conformada per deu mil peces elaborades per l'alumnat de totes les etapes, amb un missatge de compromís per la igualtat i contra la violència masclista.

La campanya «Erre que Erre que Erre», curs 2016-2017, que té com a objectiu detectar els principals problemes que estan

sorgint pel que fa a la violència de gènere entre l'alumnat a través de tallers i teatre fòrum.

En el Servef, durant 2016, es van realitzar dos sessions formatives sobre l'atenció de dones víctimes de violència de gènere a les tutores especialitzades del centre Servef d'ocupació de la Comunitat Valenciana, on van participar un total de 54 persones.

Per part de la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública vullc recordar que tots els centres sanitaris estan declarats des del 25 de novembre de 2015 espais segurs i lliures de violència de gènere.

Esta iniciativa comporta mesures com una guia ràpida del protocol d'atenció repartida per tots els centres sanitaris, així com la distribució de pautes d'autoavaluació.

En febrer de 2016 es va realitzar un mostreig en violència de gènere des dels equips d'atenció primària. Es van detectar 31.719 dones que, en un principi, no presentaven símptomes relacionats amb una situació de maltractament. D'esta quantitat, 575 casos sí que van resultar ser-ho, cosa que demostra que existix molt de maltractament encara ocult.

Les dades al final de l'any van ser de 82.398 dones enquestades i 2.215 dones que conviuen en una situació de maltractament sense saber-ho, però amb una afectació directa en la seua salut i que van ser derivades tant als servicis mèdics especialitzats com als centres Dona 24 hores o als serveis socials municipals.

Per al desenvolupament del programa, es va establir una estratègia de formació en cascada de responsables de centres que, a través de dos-cents quinze decisions, va implicar sis mil professionals, majoritàriament d'atenció primària.

A més, l'Escola Valenciana d'Estudis de la Salut va realitzar en 2016 quatre accions formatives específiques sobre l'abordatge de la violència de gènere per part del professional sanitari amb un total de huit edicions i dos cents participants.

En l'àmbit de la formació continua del personal de La Generalitat, cal referir-se també als diferents programes de l'Institut Valencià d'Administració Pública. Concretament per al personal de l'administració del Consell es van impartir durant 2016 un total de dotze cursos sobre igualtat i violència de gènere en els quals van participar sis-cents cinquanta empleades i empleats públics. I per al personal del servei de l'administració de justícia, tres cursos més on van participar un total de 259 persones.

Respecte a la formació del professorat, a través dels Cefire, es van organitzar nou cursos i jornades específiques sobre coeducació i violència de gènere. També es va dissenyar un programa de formació per a la nova figura de coordinador o coordinadora d'igualtat i convivència.

Finalment, l'Agència Valenciana de Seguretat i Resposta a les Emergències, a través de l'Institut Valencià de Seguretat Pública i Emergències, organitza cursos amb continguts en matèria de lluita contra la violència de gènere dirigits als cossos de policia local, integrants de la unitat adscrita de la policia autonòmica i personal d'emergències, com poden ser

bombers, brigades, protecció civil, o bombers forestals. Entre les accions formatives destaca el diploma d'especialista en violència de gènere de dos-cents vint hores lectives, que en 2016 va ser cursat per noranta alumnes en tres edicions.

Respecte a l'atenció integral a les víctimes. En l'àmbit d'actuació de la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives, l'atenció integral a les víctimes de violència sobre les dones es presta tant en règim ambulatori com en règim residencial a través de la xarxa de centres dona i de centres residencials especialitzats en violència de gènere.

La xarxa de centres dona és un recurs públic especialitzat en l'atenció a dones víctimes de violència de gènere i agressions sexuals de règim ambulatori. Esta xarxa respon als principis d'atenció permanent, d'actuació urgent, especialització de prestacions i multidisciplinarietat professional. Estos centres es troben en tres capitals de província on funcionen les 24 hores del dia cada dia de l'any i a Dénia, on funciona de 8 a 10 hores de dilluns a divendres.

Vull informar-los també que durant 2016 es va procedir al trasllat del Centre Dona 24 hores de València, que estava ubicat en un espai que no era el més adequat per al seu ús i que no reunia els requisits d'acollida, atenció i treball amb les dones que acudien al centre. A més, tampoc tenia espai suficient per a acollir l'increment de treballadores previst.

La nova ubicació i les noves instal·lacions han dignificat notablement tant l'atenció a les dones com el treball quotidià de les treballadores del centre.

Igualment, està previst un increment important de les treballadores d'estos centres i es passarà de les 89 que hi ha en l'actualitat a 119 en el moment en què s'adjudique el nou contracte dels Centres Dona 24 hores que està previst per a abans que acabe l'any. L'augment del personal suposarà una millora per al nombre de dones ateses i en la qualitat d'esta atenció.

Pel que fa al centre de Dénia, està previst el seu trasllat només s'adjudique el nou contracte. D'esta manera, s'incrementarà el personal i tot i mantindre l'horari actual atindrà a les dones els 365 dies de l'any. És a dir, s'ampliarà l'atenció a dissabte i diumenge.

Els serveis prestats en la xarxa de centres dona són atenció telefònica gratuïta, atenció directa a dones víctimes i atenció psicoeducativa als seus fills i filles. Al servei d'atenció telefònica pot tindre accés qualsevol dona víctima que necessite informació i assessorament, així com professionals que requerisquen informació i coordinació. El total de telefonades ateses en 2016 va ser de 33.866.

El servei d'atenció directa a dones es concreta en intervenció en crisi, en assessorament o en seguiment psicològic. El nombre total d'atencions directes en 2016 va ser de 4.113, corresponent 2.055 a nous casos, 1.463 al seguiment de casos d'anys anteriors i 595 a casos represos que no es trobaven en seguiment. De les dones que van ser ateses per primera vegada, el 64% van presentar denúncia.

Este és el camí per on cal seguir, senyories, que la denúncia i l'acompanyament a la víctima. És a dir, sis de cada deu dones que van ser tractades per primera volta, en l'any 2016, en els

Centre Dona 24 hores, han presentat denúncia. Açò és molt bona notícia.

A més de l'atenció individualitzada, també es duen a terme actuacions grupals per mitjà de tallers. En 2016, es va treballar en seixanta-set grups assistits, un total de 381 dones. Des del servei d'atenció directa es duen també actuacions a terme amb les dones en matèria d'inserció sociolaboral. Durant l'exercici 2016, es va intervindre amb 555 dones, de les quals 191, el 34%, van trobar ocupació.

L'atenció a fills i filles de les dones ateses en la xarxa es presta a través de tallers grupals, utilitzant el model terapèutic basat en la resiliència i el bon tracte a la infància. L'any passat es van realitzar vint-i-quatre tallers grupals, atenent un total de cent sis xiquets i xiquetes.

D'altra banda, l'atenció integral a les víctimes en règim residencial es presta en centres especialitzats que acullen dones soles o acompanyades de les seues filles i fills menors d'edat amb la finalitat de prestar-los una ajuda psicològica i social, facilitant-los els mitjans bàsics que els ajuden a superar la situació de violència patida.

Estos centres especialitzats són de dos tipus: centre d'emergència, que és un recurs especialitzat de curta estada al que s'accedix a través de la xarxa de centres dona. En ell s'oferix acollida immediata a les dones i xiquets menors d'edat que els acompanyen, proporcionant-los allotjament, manutenció, protecció, suport i intervenció psicossocial especialitzada. El període mitjà d'estada oscil·la entre 15 i 30 dies, i hi ha un centre a Castelló i un altre a Alacant, i en este moment s'estan valorant els projectes per a l'obertura d'un nou centre a València.

Centres de recuperació integral. Són centres especialitzats en l'atenció integral de dones víctimes de violència i xiquets i xiquetes que els acompanyen, que necessiten un allotjament temporal més prolongat a causa de la greu situació viscuda pels maltractaments patits, a la falta de suport familiar o a l'absència de recursos personals, precisant un lloc d'acollida per a la seua recuperació integral i salvaguardar la seua integritat física o psíquica.

El període d'estada és de fins a sis mesos, podent-se prorrogar un màxim de dotze. Existix un centre en cada capital de província. El de València, com algunes de les seues senyories ja saben, es traslladarà de manera imminent de l'actual ubicació a un edifici propi completament rehabilitat. Actualment està en un espai cedit per una entitat bancària, en una ubicació millor i potser amb uns equipaments i una millor adequació de l'edifici.

Durant l'exercici 2016, el nombre de dones ateses en la xarxa de centres residencials especialitzats en l'atenció integral a dones víctimes de violència ha sigut de 401, 110 en els centres d'emergència i 291 en els centres de recuperació integral.

Les dones també poden accedir a les places existents en centres de serveis socials especialitzats en dones en situació de risc o en situació d'exclusió social. Estos serveis es configuren com un servei social especialitzat de protecció i de promoció, facilitant a les dones els mitjans bàsics que els ajuden a la seua integració social.

De les 231 dones ateses en estos centres, 62 van ingressar a proposta dels centres dona i 51 van ser traslladades des de centres residencials de violència. A més, 39 dones que van ingressar a proposta dels serveis socials municipals per estar en exclusió, van resultar també ser víctimes de violència. En total, el 66% del total de les dones ateses en estos centres en 2016 eren víctimes de violència.

D'altra banda, l'entitat de gestió d'infraestructures de La Generalitat té una línia d'actuació destinada a víctimes de violència de gènere. En 2016, es van adjudicar 27 vivendes a dones. En matèria tributària, per a l'exercici 2016, es van ampliar les exempcions per a les víctimes. Concretament es van introduir exempcions per serveis acadèmics universitaris i no universitaris, per altres serveis administratius en matèria educativa, per ensenyances de règim especial, per serveis acadèmics d'ensenyances artístiques, per serveis acadèmics universitaris i per l'expedició del Carnet Jove.

En l'àmbit dels drets laborals de les empleades públiques, en 2016 es va elaborar i publicar el llibre violeta de la funció pública valenciana. També cal destacar l'acord de legislatura de la mesa general de negociació, de 9 de juny de 2016, que va incloure protocols d'actuació contra la violència masclista als diferents sectors de l'administració de La Generalitat. I també es va facilitar l'accés de les treballadores de La Generalitat a les mesures de protecció acordant la revisió de l'actual normativa sobre dret al canvi de lloc de treball.

En este sentit, es van posar en marxa els protocols d'actuació per a fer possible la mobilitat de les víctimes de violència de gènere que, finalment, han sigut publicats en 2017, tant per a l'àmbit sanitari com per al de funció pública.

En este protocol s'inclou també un conveni amb la Federació Valenciana de Municipis i Províncies per a permetre que les empleades públiques de qualsevol administració valenciana, que per raó de violència de gènere estiguen obligades a abandonar el seu lloc de treball en la localitat on presten els seus serveis, puguen tindre eixa mobilitat interadministrativa. Així es preveu que tinguen dret al trasllat a un lloc de treball semblant en una altra administració a fi de fer efectiva la seua protecció.

Per a assolir l'objectiu de la inserció laboral, cal recordar que en la xarxa de centres Servef d'ocupació de la Comunitat Valenciana treballen un total de set tutores especialitzades que atenen personalment a dones víctimes de violència de gènere amb dades confidencials.

Es compta, a més, amb una xarxa de 55 persones de suport a dones víctimes de violència de gènere, una en cada centre Servef d'ocupació. En 2016, hi havia un total de 5.602 dones inscrites en el Servef amb la condició de víctimes de violència de gènere, de les quals 158 rebien atenció personalitzada per haver sol·licitat confidencialitat en la seua demanda. En eixe mateix any, des del Servef es van gestionar ofertes de treball per a 1.496 candidates que reunien la condició de víctimes de violència de gènere.

És important assenyalar també el suport que les víctimes i els seus fills i filles tenen en l'àmbit educatiu. A les universitats, les víctimes de violència de gènere i les seues filles i fills menors de vint-i-cinc anys que estiguen a càrrec seu tenen una exempció de taxes durant el curs 2015-2016 que se'n van beneficiar 16 estudiants.

Les víctimes de violència de gènere estan també exemptes del pagament de les taxes per a participar en les proves de la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià i l'import de la matrícula i l'expedició de títols i certificats en les escoles oficials d'idiomes.

A les bases reguladores de concessió d'ajudes de menjador escolar en els centres públics i concertats, els fills i filles de víctimes de violència de gènere es consideren beneficiaris directes sense necessitat de barem ni sotmetiment a lidars de renda. Hi hagué un total de 2.784 alumnes en el curs 2015-2016 i 3.097 alumnes en el curs 2016-2017 en estes circumstàncies.

Pel que fa a sanitat, seguint el protocol d'actuació davant de la violència sobre les dones, en 2016 es van realitzar un total de 3.958 informes mèdics sobre presumpta violència, que és l'equivalent al part de lesions, dels quals 112 corresponien a xiquets i xiquetes. Les agressions sexuals a majors d'edat registrades pel servei d'atenció primària van ser també 112. I en relació als abusos sexuals comesos sobre persones menors d'edat consten fins a octubre 49 fulls de notificació.

El protocol d'actuació sanitària davant la mutilació genital femenina en la Comunitat Valenciana es va publicar a novembre de 2016 junt amb el mapa de la mutilació genital. Van ser intervingudes per a la reconstrucció genital tres dones en eixe any.

Quant a la protecció policial de les víctimes de violència de gènere, segons la Direcció General de l'Agència de Seguretat i Resposta a les Emergències, hi ha un total de 67 localitats amb grups especialitzats en violència de gènere, els quals tenen assignats un total de 277 efectius.

Estos grups atenen les necessitats de seguretat de les dones víctimes de violència de gènere dins de les competències de la policia local. A més, en la unitat del Cos Nacional de Policia adscrit a la Comunitat Valenciana, hi ha un grup de menors i atenció a la dona. S'atenen requeriments de col·laboració a instància de persones particulars dels centres 24 hores i dels serveis d'emergència 112.

També voldria fer esment de les oficines d'atenció a les víctimes del delictes. El personal d'eixes oficines manté una coordinació periòdica amb tots aquells serveis relacionats amb l'atenció a les víctimes. En concret, s'informa i s'assessora sobre la seua situació jurídica, els seus drets i sobre les ajudes i recursos als quals tenen dret i, si cal, se'ls remet al col·legi d'advocats als efectes de sol·licitar l'assistència jurídica gratuïta.

En 2016, van ser ateses en estes oficines un total d'11.654 dones víctimes de violència de gènere. D'elles, 6.658 acudien per primera vegada i 4.996 ja havien sigut ateses en anys anteriors. Amb caràcter general, les oficines van atendre eixe any un total de 20.945 persones.

Vull recordar a les seues senyories que l'any passat es va aprovar un nou decret d'assistència jurídica gratuïta que estableix com a novetat un torn especialitzat en matèria de violència de gènere.

Respecte a la coordinació entre administracions. En la lluita contra la violència de gènere, i especialment en la protecció

de les víctimes, és fonamental la coordinació entre les diferents administracions implicades. A este respecte, està en vigor el protocol de coordinació de les actuacions en matèria de violència de gènere a la Comunitat Valenciana. Vull felicitar la bona col·laboració entre les diferents conselleries i organismes de La Generalitat i les forces i cossos de seguretat de l'Estat implicats en esta lluita.

Durant 2016, la direcció general de l'Institut Valencià de les Dones i per la Igualtat de Gènere va participar en 20 mesos sectorials de seguretat. Així mateix, cal destacar les actuacions en el marc de l'acord de derivació entre les comunitats autònomes per a la coordinació de les seues xarxes i centres d'acollida.

L'any 2016 es van gestionar un total de huit trasllats a altres comunitats autònomes de dones víctimes de violència amb els seus fills i filles i es van acollir dos trasllats d'altres comunitats autònomes.

Igualment important és la coordinació dins de la mateixa Generalitat. En eixe sentint, cal recordar que la comissió interdepartamental per a combatre la violència de gènere es va reunir el 18 d'abril de 2016, després de cinc anys sense ser convocada pel govern antic. Es torna a reunir el 14 de novembre de 2016, el 7 de maig de 2017 i l'11 d'octubre de 2017.

Finalment, la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives va signar un protocol d'actuació amb l'Agència Valenciana de Seguretat i Resposta a les Emergències perquè qualsevol telefonada al 112 que provinga de qualsevol centre d'acollida de dones residencials o d'acollida tinga atenció prioritària i s'identifique la ubicació del centre per a poder acudir de manera immediata.

I també amb la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública s'està treballant en dos protocols perquè les dones de tots els centres que ho requerisquen siguen derivades ràpidament a centres o unitats especialitzades en salut mental o conductes addictives.

En conclusió, senyories, la lluita contra la violència de gènere és una prioritat màxima d'este Consell, tal com està recollida en el primer eix de l'Acord del Botànic. Per això, impulsem projectes legislatius que donen més suport a les víctimes, com la futura llei d'infància i adolescència que arreglarà diferents mesures en favor dels xiquets i xiquetes afectats per casos de violència, inclosa la de gènere.

Per acabar, vull recordar que el passat dissabte 25 de novembre vam celebrar el Dia internacional per a l'eliminació de la violència contra les dones, i des de la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives hem llançat una campanya amb el lema «No sigues còmplice, assenyala el masclisme».

Volem eliminar pressió al voltant de les víctimes. En este moment no arriba a l'1,5% de casos en els quals qui denuncia és la família, és el veïnat, amigues, amics, companys o companyes de treball. Per això, ampliem el focus al conjunt de la societat. Ja ho vam fer en 2015 amb una campanya adreçada específicament al públic adolescent i que continua.

En 2016 als homes que han de trencar el rol que el patriarcat els assigna i ara volem interpel·lar a tota la societat que ha de ser conscient que la violència de gènere no és una qüestió

íntima o domèstica o interpersonal, sinó un problema social i un conflicte social de primer ordre que ens incumbix a tots i totes, als familiars, als veïns, als companys i companyes de treballs, als amics, a les amigues.

Hem de trencar els murs i les barreres invisibles que encara ens impedeixen atacar el masclisme. Hem de fer eixir de les cases la violència masclista i convertir-la en allò que realment és: un conflicte social. Hem d'assenyalar els maltractadors per a aconseguir una societat d'homes i dones lliures.

Una societat, senyories, basada en relacions igualitàries és una societat més lliure per a totes les persones, més feliç per a totes i tots. I esta és la societat que entre totes i tots volem aconseguir i jo estic segura que aconseguirem.

Moltíssimes gràcies.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, vicepresidenta y consellera.

Tiene la palabra la diputada Blanca Garrigues por el Grupo Popular por un tiempo máximo de ocho minutos.

La senyora Garrigues Francés:

Muchas gracias, señora presidenta.

Buenas tardes, señora vicepresidenta, y gracias por comparecer hoy tanto a petición propia como a solicitud del Partido Popular porque el Grupo Popular, como le diré después, está muy preocupado con los datos –y yo espero y creo que usted también lo está–, con los datos que estamos viendo y con el aumento de víctimas de violencia de género que usted achaca a un aumento de denuncias, pero a nosotros nos preocupa realmente que lo que está aumentando son las víctimas de violencia de género. No olvidemos que, detrás de cada denuncia, hay una víctima de violencia de género.

Le quiero leer algo que dijo usted en 2014 y que seguro que recordará. Decía usted: «L'obligació dels responsables públics no es reduïx a una foto en la porta del consistori o de la conselleria de cinc minuts de silenci per l'última víctima de violència de gènere. L'eficàcia de la xarxa d'assistència a les dones que patixen violència és responsabilitat dels governs. Òbviament, és responsabilitat dels governs que tenen com a prioritat la igualtat entre homes i dones, que tenen com a prioritat la lluita contra la violència de gènere. Malauradament, no tenim un govern així.»

Esas declaraciones las hacía usted en el año 2014. Y yo le pregunto: ¿realmente tenemos ahora un gobierno cuya prioridad es la igualdad entre hombres y mujeres? Porque usted ha dado unos datos, la mayoría, prácticamente la totalidad de los recursos que usted ha mencionado a lo largo de esa intervención, existían ya con el Partido Popular, la mayoría de ellos: los recursos asistenciales, el protocolo de coordinación... Pocas cosas hemos visto nuevas, se lo digo de verdad. Y nos preocupa por la transcendencia que está existiendo y por el aumento de violencia.

Y le voy a dar algunos datos de por qué se lo pregunto, por qué le pregunto, señora vicepresidenta, si de verdad considera que es un gobierno comprometido con la igualdad. Le voy a leer algunos recortes de prensa para que no sea solo el Partido Popular el que se lo pregunta o el que se lo dice.

De ayer mismo: «La conselleria de sanidad maltrata a las mujeres que trabajan en la sanidad pública.» Comisiones Obreras. «Mujeres cargan contra el Consell por no combatir el terrorismo machista. Cinco colectivos critican la falta de políticas de igualdad y que el sufrimiento de las víctimas sea una mercancía.» «La vicepresidenta muestra desinterés por la igualdad al proponer el desmantelamiento de la red Infodona.» «Cuatro asociaciones de mujeres critican por paternalista la atención.» «El Consell incumple la política de igualdad en 41 empresas públicas.» «Solo una de cada cinco entidades del sector tiene plan de igualdad.» Podría continuar.

¿Es esto compromiso con la igualdad, señora vicepresidenta? ¿Tiene realmente su Consell como prioridad la igualdad entre hombres y mujeres?

Pero le voy a dar otros datos, porque alguno los ha mencionado usted misma hoy en su intervención. ¿Sabe cuántas veces se ha reunido el Consell Valencià de la Dona en todo el año 2016? Yo también me remitiré a los datos del año 2016, que son los que tengo, según respuestas facilitadas por ustedes. Ninguna. Respuesta facilitada por usted.

¿Sabe cuántas empresas y emprendedores han participado en los cursos de formación sobre igualdad que se han realizado por parte de la dirección general del Institut Valencià de les Dones? Cursos sobre la elaboración de planes de igualdad: cero en la provincia de Castellón y veintitrés en toda la provincia de Valencia a lo largo de todo el año 2016. Cursos sobre innovación e igualdad: cero en la provincia de Alicante, cero en la provincia de Castellón. Cursos sobre seguimiento de planes de igualdad en las empresas: seis en toda la provincia de Valencia y cero en la de Castellón. Respuesta facilitada por usted.

¿Sabe cuántos cursos de violencia de género se han realizado a funcionarias y ha mencionado usted algunos? Y quiero darle..., para mí, de los más importantes. Evaluación e intervención psicosocial en violencia de género: en Castellón y Alicante cero participantes; en Valencia veinte, por internet cero personas.

Prevención de la violencia de género con población joven y adolescente. Estará de acuerdo conmigo que es importantísimo, lo hemos hablado un millón de veces, la prevención. En Castellón cero, dieciocho en Valencia y cero por internet; cero en Alicante también.

Prevención de la violencia de género por medio de las redes sociales: cero en Castellón, cero en Alicante, dieciocho en Valencia y cero a través de internet. También respuesta dada por ustedes.

¿Es esa la formación que estamos dando a nuestros funcionarios? ¿Es esa la formación que hace falta? Porque hablamos mucho siempre aquí todos los grupos y el Consell de lo importante que es la formación. Nuestros funcionarios tienen que estar formados para sensibilizar, para poder apoyar a esas víctimas a las que se dirigen. Y, si los

funcionarios no están formados, tenemos un Consell distante con las víctimas.

Sigo. Respecto a las acciones de las empresas públicas con relación al fomento de la imagen igualitaria. ¿Sabe cuántas acciones se han realizado? Cero acciones. Su respuesta sí que dice que la labor de las empresas públicas en el fomento de la igualdad, la prioridad es la elaboración de su plan de igualdad. Esa respuesta se la daba al Grupo Popular el día 15 de diciembre de 2016. Señora vicepresidenta, estamos en noviembre de 2017 y la mayoría de empresas públicas carecen de plan de igualdad, y las pocas que lo han aprobado, siguen sin ejecutarlo. ¿Es esto una prioridad, señora vicepresidenta?

Respecto a los planes de igualdad. La última comparecencia que usted vino aquí, comentó que en 2017 iba a estar implementado el de la *conselleria* de educación. ¿Y el resto de *consellerias*? ¿Qué ha pasado con ese plan de igualdad? ¿El resto de *consellerias* van a implementar planes de igualdad? Es una pregunta que le quiero hacer, porque en su respuesta nos decía que iban a implementar planes de igualdad cada uno porque entendían que una de las labores de las unidades de igualdad era la de asesorar a las diferentes *consellerias* para que cada plan se ajustara a las necesidades reales de cada ámbito. Por eso le pregunto: ¿van a existir esos planes de igualdad? ¿Va a ser una prioridad de este Consell?

Otros datos que le quiero dar ya en general. Nada más llegar al gobierno, eliminaron las subvenciones a las empresas para hacer planes de igualdad. Desapareció la línea. Desaparecieron todas las partidas que se referían a conciliación laboral y familiar, y a corresponsabilidad en el presupuesto de..., vamos, en todos los presupuestos.

En el de 2017 se hacía referencia a la elaboración y preparación de la primera estrategia valenciana de usos de los tiempos. Y en el presupuesto de 2018 aparece lo mismo. ¿Quiere decir esto que en todo el año no se ha realizado nada? Es una pregunta que le quiero hacer.

El *conseller* de educación lleva desde el mes de febrero de 2016 sin venir a comparecer para explicar la figura de coordinador de agentes de igualdad en los centros educativos. En los presupuestos de 2017, a fecha de 31 de octubre, el estado de ejecución del programa 323 tiene un estado de ejecución del 50%, cuando faltan solo dos meses. ¿Sigue pensando con estos datos que su gobierno tiene como prioridad la igualdad entre hombres y mujeres?

Mire, yo sí que pienso que todos los gobiernos tienen como prioridad la lucha contra la violencia de género, y supongo que el suyo también. No porque sea de un partido diferente al suyo la voy a responsabilizar, ni mucho menos, ni a su Consell, de las víctimas.

Pero, señora *consellera*, señora vicepresidenta, le pido, de verdad, soluciones. Los datos son alarmantes. La Comunidad Valenciana ocupa el tercer puesto por encima de la media nacional en casos de violencia.

En su última comparecencia, hace un año, ocupábamos el cuarto. Sin embargo, ahora ocupamos el tercero. Es triste ver cómo subimos puntos, subimos escalas para esto y ocupamos el último puesto en pagos a proveedores.

Está muy bien firmar pactos y nosotros lo hemos hecho. Aquí en la subcomisión hemos creado esa semilla de pacto y de lucha contra la violencia de género, como decía el otro día, dejando de lado los partidismos y las diferencias por un objetivo común.

Pero cada vez hay más víctimas, cada vez hay más denuncias. De verdad –y le voy a decir una cosa y eso sí que me pareció feo, y quiero decírselo porque, si no, no estaría tranquila–, si su solución para luchar contra la violencia de género es el llevar a una monoliguista a la presentación de la campaña institucional contra la violencia de género, una campaña que nos representa a todos y a todas, una monoliguista que se pasa el rato hablando de lo machista que era la iglesia católica por no repetir la referencia que hizo hacia el cardenal Cañizares, podemos entender que así no vamos a mejorar los números, no vamos a luchar contra la violencia.

Porque la violencia de género es una cosa de todos y de todas, de toda la sociedad, de hombres y mujeres, de católicos y no católicos. Y con estas cosas, señora vicepresidenta, –y se lo digo de verdad con todo el respeto, y en ningún momento con aire crítico, sino explicándole nuestra situación–, entendemos que con esto no se une, sino que se separa.

Y ya para finalizar, decirle, preguntarle: ¿cuándo va a cumplir su *conselleria* con las recomendaciones del Síndic de Greuges?, que tanto aquí en la subcomisión como en el pacto se recogían todos y se avalaban, me consta que por parte del *Consell* y por todos los grupos. (*Veus*)

Y ya finalizo, le reitero nuestro compromiso para luchar contra la violencia de género. El Grupo Popular le vuelve a tender la mano, y lo hará una y mil veces, porque creemos que en la lucha de género no puede haber división, no puede haber partidismo y debemos estar todos a una. Sí, señora Oltra, se lo reitero.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señora Garrigues.

Tiene la palabra la diputada del Grupo Ciudadanos, Mercedes Ventura.

La senyora Ventura Campos:

Muchas gracias, presidenta.

La compañera del Partido Popular... Como decía, que la compañera Blanca Garrigues ha hecho muchas preguntas muy interesantes, las cuales comparto muchas y no voy a repetir.

Pero sí que es verdad que la realidad es que este año, en lo que llevamos de año, ya son 45 mujeres las asesinadas por su pareja en España, 12 más que en el año 2016. Y los números pues no son favorables.

Además, se ha convertido en el año con más menores asesinados por violencia de género ejercida contra sus madres en España desde que hay registros. En ese sentido, este aumento, desde el Grupo Ciudadanos, nos parece alarmante.

Si nos vamos a la Comunidad Valenciana, pues sí que me gustaría conocer, aunque usted nos ha ofrecido mucha información que yo he tomado nota y le agradezco también que haya dado tanta información, pero sí que me gustaría conocer qué campañas de prevención y sensibilización y, en este caso, qué campañas... todas las que usted me ha indicado que realiza, si estas campañas que van a los jóvenes llegan a todas las partes.

Es decir, se ha hecho..., si se lo pregunto es porque no quiero que se..., si se hacen campañas a nivel únicamente provincial, de ciudad o llegan a toda la Comunidad Valenciana, las campañas que usted me ha hablado. Porque me ha dado mucha información.

Se lo pregunto por el incremento alarmante de los casos de violencia de género en los adolescentes. Y creo que ahí es el punto de partida donde tendríamos que empezar a trabajar, desde edades tempranas trabajar en la escuela, y habría que hacer una gran inversión para intentar trabajar la sensibilización y erradicar conductas que lleven al odio o conductas violentas.

En el caso de las campañas que usted ha indicado que se han realizado como la de «No me toques el Whatsapp», o veintiocho charlas en secundaria, entre otras, que he ido anotando, me gustaría conocer si han hecho una evaluación de los resultados, si la conducta..., o por lo menos ha habido una mayor sensibilización de estos adolescentes hacia esas conductas agresivas. No sé si me explico. Si ahora recoge usted resultados de la eficacia de estas campañas. Porque lo importante es conocer la eficacia de estas campañas.

Y también qué mejoras... me gustaría conocer qué mejoras se han ido introduciendo en las oficinas de atención a las víctimas de violencia de género para asegurar una atención integral y de calidad. Si se ha ampliado el horario de atención en estas oficinas y si, por ejemplo, una mujer acude a estas oficinas un día entre semana de madrugada, qué tipo de profesional o profesionales se puede encontrar.

Por otro lado... (*Veus*) Sí. Por otro lado, nosotros, desde el Grupo Ciudadanos presentamos una proposición no de ley, que fue aprobada, donde se pedía que se aplicara... bueno, que se crearan centros de mujeres 24 horas en las zonas del interior de cada una de las provincias.

Esta propuesta de resolución no ha sido llevada a cabo por el *Consell*. Me gustaría saber si lo van a llevar a cabo, porque también tienen gran dificultad... Imaginemos: yo soy de la zona de Castellón, pues mujeres que vivan en la zona de Els Ports, que está a más de una hora de Castellón para tener que ir a denunciarlo o, por lo menos, recibir una atención personalizada. Si lo van a considerar, si lo van a tener en cuenta.

De todas maneras, ya le adelanto que lo hemos solicitado en los presupuestos.

Por otro lado, específicamente, me gustaría conocer qué se ha cambiado cuando una mujer denuncia un caso de violencia

de género respecto a hace unos años, cuando gobernaba el Partido Popular. ¿Cuál es la gran diferencia?

Y ya para ir finalizando, me gustaría conocer..., usted hablaba de la formación, pero falta mucho por hacer, falta mucho por hacer. Y me ha hablado de formación que se ha hecho a nivel justicia y en otros ámbitos. Pero también me gustaría conocer a nivel sanitario, ¿se ha llevado a cabo formación?

Y ya para finalizar –porque no me queda tiempo–, nosotros en julio solicitamos cuántos planes de igualdad había en las empresas públicas, y el dato fue muy alarmante, donde la estadística nos decía que una de cada cinco entidades del sector público valenciano tenía un plan de igualdad.

Sinceramente, me parece que no estamos predicando con el ejemplo y me parece un dato muy alarmante. Me gustaría que me diera luz hacia estos números.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Tiene la palabra la diputada Cristina Cabedo, del Grupo Podemos-Podem.

La senyora Cabedo Laborda:

Gràcies, senyora presidenta.

Saludar a les supervivents de violència masclista que avui també ens acompanyen en comissió i condemnar l'últim assassinat un dia abans del 25 de novembre en Vinaròs, Castelló.

També donar la benvinguda a la vicepresidenta. Agraïm que estiga ací per imperatiu legal i per pròpia voluntat.

No podem dir el mateix del conseller d'educació, que també avui havia de comparèixer en esta comissió a petició de Podemos. Especialment tenint en compte que, per exemple, l'Associació de Dones Jutgesses, el 25 de novembre va esmentar les setze mesures per a eradicar la violència masclista i la número u era l'educació.

Nosaltres volíem que ens explicara, per exemple, com estan implementant el coordinador o coordinadora d'igualtat en els centres docents, que la vicepresidenta ens ha dit que hi ha un nou pla de formació i que era una mancança important perquè hi havia hagut queixes sobre la formació del coordinador o coordinadora. Per tant, lamentem que el conseller d'educació no haja vingut avui.

L'informe de l'observatori contra la violència domèstica i de gènere apunta el mateix que la conselleria d'igualtat, que és que hi ha hagut un augment en les denúncies. Aquesta dada és positiva. Diguem el que diguem, aquesta dada és positiva.

És dramàtica la situació dels assassinats i dels maltractaments cap a les dones, però que es comença a visibilitzar i que les dones, encara que siga lamentable que la

responsabilitat encara recaiga sobre elles, estiguen denunciant és positiva.

Però també cal dir que estan augmentant els assassinats. Efectivament, en este any 2017 han augmentat. I per això voldríem preguntar-li algunes qüestions a la vicepresidenta.

La primera és que la província d'Alacant, si la comparem amb la resta d'Espanya, és la que més assassinats està havent-hi i ens agradaria saber si des de la conselleria d'igualtat han estudiat d'alguna forma quines són les raons per les quals la província d'Alacant té estes xifres alarmants.

Després, des de Podemos, ens preocupa sobretot, atès que no hem pogut eradicar la violència masclista, la valoració de risc que tenen les dones. Per això, el vam fer ja una compareixença a la senyora Bravo, per ser consellera de justícia. Però, igualment, ens agradaria saber si vostés han vist que hi ha dèficits en la valoració de risc de les persones..., de les dones que van a denunciar, però també de les dones que van als centres 24 hores.

La senyora vicepresidenta ens ha explicat que allí atenen a les dones i als seus fills i a les seues filles, però també volem saber si en eixos centres 24 hores es fa una valoració del risc d'aquestes, perquè entenem que no només s'hauria de fer en aquelles dones que denuncien, sinó també en les que acudixen als centres 24 hores per a enfortir eixa coordinació entre unes i altres.

També li volíem preguntar, atès que des de la seua conselleria es gestionen els centres 24 hores, les cases d'acollida, les residències, eixa mesura que diu el pacte sobre la reconversió d'aquestos recursos a titularitat pública, com a dia d'avui està aquesta qüestió, si ho veu factible, no ho veu factible i quins passos s'han donat perquè siguen gestionats per justament, doncs, per això, per una titularitat pública.

Després també, en els últims minuts, voldria que ens explicara..., tot i que existeix una comissió de seguiment del pacte, com en eixa comissió de seguiment del pacte el delegat del govern no vol donar explicacions i també, per exemple, el poder judicial no ha assistit a estes comissions, si vostés han demanat una... la comissió de seguiment de l'acord institucional del 2014, on també està el delegat del govern, que entenem que allí tindrà menys possibilitats d'excuses per a no indicar les coses que han fet des d'estatal.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Gracias, señora diputada.

Tiene la palabra la diputada del Grupo Compromís, Cristina Rodríguez.

La senyora Rodríguez Armigen:

Gracias, presidenta.

Buenas tardes, vicepresidenta, bienvenida.

En primer lugar, agradecerle su comparecencia hoy aquí para informarnos de la ejecución de las medidas de la Ley 7/2012 sobre la violencia contra las mujeres en nuestra comunidad. Se lo agradezco porque este gesto de rendición de cuentas no era lo habitual, ni mucho menos, en un tiempo no muy lejano, durante el gobierno del Partido Popular.

Y creo que es importante recordar que este Consell no solo ha cambiado en su objetivo, que hoy por hoy es mejorar la vida de los valencianos y valencianas, sino que además el respeto a las instituciones y el compromiso con ellas también ha mejorado y mucho.

Hace dos días reivindicábamos un año más, el 25-N, la lucha contra la violencia machista. Este año bajo un recuerdo de lo que ha sido un mes especialmente doloroso en la Comunidad Valenciana, por la brutalidad del asesinato de Jessica en Elda, de Maya en Alzira y el pasado viernes de Katharina en Vinaròs.

Pero también, un año en el que las manifestaciones en todo el territorio han sido especialmente multitudinarias. El movimiento feminista está hoy más vivo que nunca y consideramos que el trabajo de este gobierno y de todas las organizaciones y colectivos que se dedican a denunciar y a sensibilizar sobre esta cuestión está calando en nuestra sociedad.

Entrando ya en materia, quisiera valorar el tema del aumento de denuncias por violencia machista. Como bien ha dicho, en 2016 se presentaron un 11% más de denuncias ante los juzgados de violencia sobre la mujer que en 2015. Y, por tanto, también aumentaron las órdenes de protección por este tipo de violencia: en 2016 un 5,46% más que en 2015.

Consideramos este dato parcialmente positivo, en cuanto a que en el pasado las mujeres no se atrevían a denunciar. Este tema ha estado invisibilizado. Incluso otros gobiernos han contribuido a su normalización, relegándolo al ámbito doméstico. Y realmente esto ha cambiado y está habiendo un empoderamiento de las mujeres. Queda mucho que avanzar, pero se está perdiendo el miedo a denunciar.

Para ello, nos parece imprescindible el enfoque con el que desde la *conselleria* que usted dirige se está abordando este tema, poniendo siempre el foco en el agresor, que es el que debe cambiar para poder ponerle fin al machismo y a sus graves consecuencias.

En este sentido, me gustaría felicitarle y felicitar a su equipo por la campaña que han realizado este año con motivo del 25-N, la campaña «Señala el machismo», que consideramos sumamente acertada. Es necesario que entendamos que el machismo no es algo que afecta a unas cuantas personas, sino que todas y cada una de nosotras padecemos sus consecuencias en nuestro día a día. Y de esta manera, todos y todas tenemos la responsabilidad de identificar estos comportamientos para poder erradicarlos.

Volviendo a la forma más brutal de violencia machista, de enero a septiembre de este año, 6 de cada 10 víctimas acudieron a los centros de mujer 24 horas e interpusieron una denuncia contra su agresor. Más de la mitad están denunciando y hay que trabajar para que esa cifra aumente y todas denuncien.

Y, en este sentido, reforzar las campañas de las que hablábamos antes, pues es fundamental.

Otra cuestión que quería destacar es el aumento de denuncias médicas, como bien ha comentado, el cribado que se realizó desde atención primaria en 2016, sirvió para detectar 2.215 casos de mujeres que estaban en una situación de maltrato sin haberlo denunciado nunca.

Este año han aumentado en un 36% los casos detectados gracias a estas denuncias médicas, lo que indica claramente que el sistema de cribado está funcionando, como era su objetivo.

Finalmente, para 2018 se destinan doce millones en el presupuesto para políticas de lucha contra la violencia machista, cumpliendo así con el pacto valenciano firmado en septiembre. En un tema como este no caben triunfalismos, pero podemos sentirnos muy orgullosos de haber aprobado un pacto con tantas medidas y con el compromiso de tantas instituciones y tantas personas para luchar contra el machismo en todas sus formas.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Gracias, señoría.

Tiene la palabra la diputada Rosa de Falastín Mustafá, del Grupo Socialista.

La senyora Mustafá Àvila:

Gràcies, presidenta.

Gràcies per la seua compareixença, senyora Oltra. Una volta més, des del Grup Socialista, volem agrair eixe canvi de model que ha suposat el govern del botànic.

Fixe's vosté si ha canviat el model... el model anterior, eixe que ja sap que relegava les polítiques d'igualtat a una Direcció General de Família... de família única, ja sabem això. Doncs, fa només uns mesos va vindre a comparéixer ací a Les Corts, a una altra comissió, una exdirectora general de família i menor i va dir que les dones estaven molt a gust a casa i que hi havia moltes dones que estaven forçades a ocupar alts càrrecs. ¡Demencial!

Jo no la veig a vosté forçada com a vicepresidenta ni a cap dona del govern. He vist a dones forçades a callar, a mantindre sexe sense consentiment, però a exercir el poder, mai. La veritat, com diu la campanya institucional d'enguany «Assenyalem el masclisme», i ací a Les Corts i a les comissions també.

Jo voldria agrair eixe treball que s'ha fet per arribar al pacte autonòmic contra la violència de gènere i, especialment, que tinga una partida pressupostària de més de 12 milions d'euros, perquè això sí que són més que paraules i bones intencions.

Hi ha una mesura que ha anomenat vosté també, i que ens pareix molt important, i és la d'equiparar les indemnitzacions per ser víctima de violència de gènere a les de terrorisme. Una mesura que el moviment feminista reclamava des de fa molt de temps i que quan jo vaig demanar a aquesta comissió també va produir indignació i inclús algunes persones que estaven ací, doncs, es van escarotar moltíssim.

Nosaltres, des del Grup Socialista, volem felicitar al Grup Popular i a Ciudadanos per haver canviat d'opinió i avalar aquesta mesura. Sí, sí, ¿se'n recorden? ¿No se'n recorden de quan ho vaig dir jo? Sí, sí, sí (Veus) Sí, sí, sí, està gravat, s'ha de mirar el diari de sessions. No, no, però que rectificar és de savis i de sàvies. I els donem l'enhorabona.

Em sembla decisiu també que s'escolte el moviment feminista i animem al govern valencià a continuar per eixe camí, perquè qui més ha lluitat per la igualtat entre dones i homes mereix un espai en la presa de decisions.

Evidentment, existix un augment de les denúncies, però potser hem d'analitzar amb molta cura eixes dades. Vull dir, que probablement no serà un mal senyal, com han dit algunes companyes, sinó que poden estar motivades precisament pel canvi de model.

Que poden haver estat fruit de les campanyes adreçades a la ciutadania en general, que posen el focus en el masclisme i no en la víctima, i que potser precisament per això facen a eixa víctima que se senta encara que siga una miqueta més acompanyada, una miqueta més animada a denunciar.

L'última macroenquesta de violència contra les dones del ministeri del Govern d'Espanya, la del 2015, assenyala que el 65% de les dones víctimes de violència no denuncien, en la seua majoria, per por a les represàlies o per vergonya. Un 10% per carència de recursos econòmics, un 9% perquè va pensar que era culpa seua i un 8% perquè pensava que no la creurien.

¡Quina ràbia, quina impotència i quina llàstima! De veres, ¿no pensem que és positiu que augmenten les denúncies? Bé, ens alegra saber també, com ha dit vosté, que la xarxa d'agents d'igualtat no només ha desaparegut, com s'ha pronosticat ací tantes voltes, sinó que s'ha ampliat, existint ara més del doble de punts d'atenció.

Per tot això, gràcies, senyora vicepresidenta, per implicar a tota la societat en la lluita contra la violència de gènere, amb una gran aposta també per la formació i per la sensibilització en matèria d'igualtat.

Ja sap que ens sembla encertadíssima la campanya d'enguany, amb motiu del 25 de novembre. I per això compte amb el suport del Grup Socialista per a continuar assenyalant el masclisme tots els dies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, diputada.

Tiene ahora la palabra, por tiempo ilimitado, la señora consellera.

La senyora consellera d'Igualtat i Politiques Inclusives:

Moltes gràcies, senyora presidenta. *No gastaré el tiempo ilimitado. (Rient.Veus) ;Qué filosófico es esto!*

Bé, gràcies a tots els grups per les seues aportacions. Gràcies també especialment als grups que recolzen al govern, Grup Compromís, el Grup Socialista, pel seu suport. I també a la resta de grups que han plantejat, bé, qüestions que vaig a intentar contestar una a una.

Jo coincidisc amb vosté –i, de fet, ho he dit en la primera intervenció– jo crec que és bo que les denúncies augmenten. Al contrari d'altres grups que han expressat la seua preocupació, precisament és el que volíem aconseguir, i és que les denúncies augmentaren.

Nosaltres quan arribarem a la conselleria, una de les qüestions que abordarem, en la qüestió de violència de gènere, és com era possible que hi haguera tanta diferència entre les cridades als telèfons, ja siga al 016, o siga al telèfon nostre d'atenció a les víctimes, creuant totes les variables..., les víctimes ateses a les oficines d'atenció a les víctimes del delictes, les víctimes ateses en... o que cridaven a centres 24 hores i el nombre de denúncies.

N'Hi havia una esclatxa molt gran, de quasi trenta mil dones, que havent anant a una visita o havent fet una trucada o..., després no n'hi havia... no es corresponia amb el nombre de denúncies. Aleshores, ahí, déiem, ahí està la borsa de dones que són víctimes però que no denuncien.

Clar, aleshores, quan vostés plantegen que és alarmant..., quan vosté, senyora Garrigues, planteja que és alarmant que estan pujant les víctimes, jo li he de fer un matís. No és que estan pujant les víctimes, és que estan pujant les denúncies. Estem fent més xicoteta eixa borsa d'invisibilitat que n'hi havia amb moltes dones que potser cridaven, tal, però no s'atrevien a denunciar.

I això és el que es treballa, bàsicament, en els centres 24 hores. Crec que preguntava vosté, senyora Ventura. ¿Què es treballa? Es treballa, primer, digam, que les dones no isquen corrent a la primera de canvi, que seguisquen anant, fer un bon diagnòstic, acompanyar-les amb un apoderament –dependent en quina situació, òbviament cada dona és distinta i està en situació distinta i el maltracte patit pot ser distint–.

Però, en qualsevol cas, és un acompanyament perquè s'atrevisquen a posar la denúncia i perquè estiguen preparades perquè una vegada posada la denúncia, no es penedisquen i després no vagen a declarar. Perquè moltes voltes en molts judicis, l'única prova que té el jutge és el testimoni de la víctima. Si la víctima no declara, doncs és moltes voltes molt és molt difícil condemnar per violència de gènere, si no és que hi ha algun testimoni de l'entorn, etcètera.

Aleshores, eixe és el camí. Vostés han de tindre en compte que les dones vénen d'una situació pràcticament de desestructuració personal i de ruïna psicològica. Que això s'ha d'anar armant i reconstruint. I eixe és el paper que s'està jugant. De fet, bé, un dels projectes que tenim, que esperem que la delegació del govern col·labore amb això és en el centre 24 hores de València tindre una oficina de denúncies específica, només per a això.

Un lloc amable, al costat d'on elles ja s'han sentit *arropades*, ja s'ha treballat amb elles, tant els lletrats, els treballadors socials i treballadores socials, els psicòlegs, etcètera. Quan ja s'ha treballat amb elles, tindre una oficina al costat on elles se senten, a més, còmodes i que estiguem comunicats per a poder denunciar. Eixa és una de les qüestions en què s'està treballant i a vore si la delegació del govern, bé, nos posem d'acord en este projecte.

Vostés parlaven de... Per tant, jo crec que el fet que puguen les denúncies és una bona notícia, és una boníssima notícia. No significa que n'hi haja més víctimes. N'hi han més víctimes visibles, n'hi han més víctimes que han denunciat, n'hi han més víctimes que no callen, n'hi han més víctimes apoderades, perquè s'ha treballat amb elles en eixe sentit.

De fet, de totes les ateses en 2016, noves ateses, que són més de dos mil, el 60% ha denunciat, més del 60%, el 64% de les dones han denunciat, i això és important. Això també ha de vore amb l'augment de recursos.

Clar, llavors quan diuen: «és que estem pujant en Espanya respecte... érem els quarts i ara som els tercers en víctimes». Som els tercers en denúncies. Perquè ¿com es mesuren les víctimes? Per denúncies. Podrem saber... De fet, no sabem quantes víctimes n'hi ha. El que diga que sap quantes víctimes n'hi ha, està parlant de no se sap què, no se sap quantes víctimes hi ha. Se sap quantes denúncies n'hi ha. I aleshores equipara denúncia a víctima, però això no vol dir que creixen les víctimes.

El dia en què totes les dones denunciaren una violència sabríem si n'hi ha augment de víctimes o augment de denúncies. Aleshores, no hem de confondre, no hem de confondre el que és augmentar víctimes amb augmentar denúncies. I la manera de mesurar les víctimes que tenen les estadístiques és la denúncia.

Clar que n'hi ha moltes més víctimes que no estan comptabilitzades, aquelles que no han posat denúncia, en les estadístiques. Nosaltres després, clar, tenim l'altra estadística, que és les dones que nosaltres en algun moment hem atés. I això ens dona una..., bé, una pista també. Val.

Plantejaven vostés el tema dels plans d'igualtat. Miren. Els plans d'igualtat en el sector públic..., i és una cosa que a nosaltres des de la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives també ens ha preocupat. I nosaltres hem requerit al sector públic que faça els seus deures.

La Generalitat, tota, tant funció pública, com educació, com sanitat, tenim pla d'igualtat. El que passa és que està partit en tres pels distints cossos funcionaris. Està educació, està sanitat i està funció pública, que és la resta de La Generalitat. ¿Correcte?

N'hi ha plans d'igualtat implantats. No me referia a les conselleries, me referia als cossos funcionaris quan jo li vaig explicar això. El sector públic. De 27 empreses, 20 el tenen en marxa o fet. D'estes 20, 6 està visat. 3 són noves empreses, estan començant... Corporació Valenciana de Mitjans de Comunicació, per exemple. *Están en ello*. I 4 el tenen caducat o per renovar. 6 estan visats, falten 14 per visar. I el dia 30 tenim una reunió amb ells, precisament per a posar-los les piles. ¿Correcte?

O siga, que la mateixa preocupació que té vosté la tenim nosaltres, la té la directora, la té el secretari autonòmic i la tinc jo. ¿Val? ¡Ah!, i administració de justícia també té pla d'igualtat a banda, encara que... Eixes són les quatre potes: administració de justícia, funció pública, sanitat i educació.

Quant a les empreses privades, que vosté diu que vam desmantellar. Mire. A les clàusules de responsabilitat social que vam introduir en la contractació pública, en el primer semestre de 2017, n'hi ha 87 empreses que han demanat visar els seus plans d'igualtat. Això és més que els anys 2012-2015 junts. Hem augmentat un 200% la petició de visat dels plans d'igualtat de les empreses privades. Ara estem parlant de les privades. ¿Val?

Quant a l'execució de pressupost. Senyora Garrigues, mire, ja ho vaig explicar en la compareixença dels pressupostos, però crec vosté no és membre de la comissió. En tot cas, vaig a dir-li-ho amb un refrany aixina *castizo*: *hasta el rabo todo es toro*. El 31 de desembre parlem d'execució.

Perquè tinga vosté en compte que molts programes... Per exemple, subvencions. Esta conselleria, amb esta direcció general particularment, n'hi ha moltes subvencions. Subvencions es paguen... el 35% últim se paga quan es justifica. Però la despesa està compromesa, no està executada, no està pagada, perquè les entitats han de justificar el pagament. ¿Val?

Més coses, els cursos. Jo els he contat els cursos. Vosté em preguntava si en sanitat se n'havien fet. En sanitat se n'han fet. No només això, s'han fet protocols d'atenció ràpida. El cribratge, el mostreig que jo li parlava, que és el *cribado* que diguem, que s'ha fet a més de trenta mil dones, ha permés traure més de dos mil casos de dones que no sabien que vivien en una situació de violència de gènere.

És el típic cas de: «tinc ansietat, em fa mal el cap, no puc dormir, ¿què em passarà?» I ¿què et passa? Doncs que la teua parella es passa el dia humiliant-te, insultant-te o el que siga. I aleshores, s'han fet qüestionaris, s'ha fet formació, per suposat, i s'ha fet una guia ràpida pels professionals sanitaris, i se segueix treballant en eixe sentit.

I ens permet... Perquè nosaltres també ens plantejarem una cosa, el que plantejava la..., la preocupació que tenia la senyora Garrigues i que jo, òbviament, compartisc. Si hi ha una borsa de dones que són víctimes i no denuncien, ¿com arribem a elles? Vàrem dir: anem a buscar-les també, anem a ser proactius.

I un dels programes va ser el cribratge en sanitat. Perquè l'espai d'intimitat que oferix la consulta del metge, del teu metge o metgessa d'atenció primària, genera un espai de confiança que, a través de preguntes primer de: «com estàs i com no sé què i no sé menys», es plantegen estes qüestions del protocol que fan arribar un poquet més lluny al professional. I en els casos que veuen que sí que podem estar davant d'un cas de violència de gènere, derivar-los a serveis socials, centres 24 hores o serveis especialitzats.

Els Infodona. Mire, me segueixen llegint les planes de diari de «van a desmantelar el Infodona». És que no s'ha desmantellat, és que s'ha passat de 32 a 78 punts d'atenció i ara les incorporacions de les mancomunitats que jo els he dit, 4 punts més, que també té molt que vore amb l'interior.

De totes maneres, senyora Ventura, vosté sap que en el pacte –si no recorde mal i li parlo de memòria– però vosté sap que en el pacte està plantejant-se un recurs en l'interior de la província de València, no de Castelló. Perquè al final els recursos també han d'atendre... bé, doncs on està la població. Recursos fixos. Altra cosa és ambulant... No, no, recursos fixos.

Altra cosa és que també ens estem plantejant un tipus de recurs que siga ambulant. No només ambulatori, sinó ambulant.

I volem centrar els esforços en una qüestió que plantejava la senyora Cabedo, que és la província d'Alacant. Vosté em preguntava: «Per què n'hi ha més prevalença...?» També és una cosa que ens adonarem, sobretot en el 2015 va ser terrible el nombre de dones assassinades en Alacant, en la província d'Alacant en el 2015 va ser terrible. I ens plantejarem perquè hi havia més prevalença ahí. No ho sabem. Tampoc nosaltres tenim instituts aixina d'estadística com per a poder fer...

Però és cert que la província d'Alacant, no sé per què, és una de les províncies amb més delictes greus en general, no només de violència de gènere. ¿Per què? No ho sé. Això doncs és una cosa que estaria bé... eixes estadístiques, sobretot del Govern d'Espanya, que, a la millor es fera un estudi d'este àmbit, perquè Alacant, certament, és una província amb molta prevalença de delictes greus, d'assassinats, d'homicidis i d'estes coses, en general.

Però com que nosaltres havíem detectat ja el 2015 eixa prevalença, ¿què vam dir? Torreveija, que és el seminari..., precisament en Torreveija es decidix un recurs... que n'hi haja un recurs centre 24 hores en Torreveija, en el mateix horari que Dénia. Que s'ampliarà ara, abans que acabe l'any, quan estiga el contracte nou. No s'amplia l'horari, continuarà fins a les deu de la nit, però sí els dies. Dissabte i diumenge també funcionarà. Els de València, Castelló i Alacant funcionen 24 hores. Eixos sí que funcionen 24 hores.

El de Torreveija tindrà el mateix horari que Dénia i... Llavors, és imminent la seua posada en marxa. I després ens estem plantejant més bé reforçar Elx. Tindre un recurs en Elx, un en Alacant i un en Torreveija.

Precisament pel que vosté estava plantejant, que també compartim eixa preocupació, que és també el que diu el pacte. Província de València, interior, i després altre tipus de... Després els Infodona també arriben. Els Infodona van arribar..., com dic, és que hem doblat els punts, hem més que doblat els punts d'Infodona i amb la incorporació de les mancomunitats també es dona un servei a poblacions que no poden tindre per sí mateixa cadascuna un recurs d'este tipus.

Més coses. Recursos que existien i no existien i per què ara millor i no... Aleshores, miren, jo els dic i sense voler entrar... Perquè jo els recorde a vostés, senyories, que el pacte valencià contra la violència de gènere i masclista, un dels primers objectius que té és no utilitzar això com a arma de confrontació.

En eixe sentit, s'està treballant també al voltant del pacte d'estat. Aleshores, bé, podem fer-ho o no, amb altres terrorismes mos ha funcionat. A la millor en este també mos funciona. En qualsevol cas, jo els conteste a vostés, a les seues inquietuds.

Miren. ¿Per què ara hi ha més coses que abans? Doncs jo els ho dic. Pressupost 2012: 6,6 milions. Pressupost 2013: 7,7 milions. Pressupost 2014: 6,2 milions. En el 2015: 6,9. En el 2016: –primer pressupost del botànic – 8,1. En el 2017: 9,3. En el 2018: 12,8. Clar, estem en el doble de pressupost que 2014, més del doble de pressupost del 2014.

Per això n'hi ha més coses, perquè el recurs no només és el recurs. Miren, ja els ho he explicat, el Centre Dona 24 hores de València estava en un lloc molt poc apropiat per atendre a dones i el nombre de dones que estaven atenent. Doncs era un pis fosc, llarguerull, que per a fer treball potser administratiu, associatiu està bé, però per atendre dones que vénen de la foscor, doncs no està bé.

¿Ara a on estan? Doncs estan en un lloc, en Guàrdia Civil, lluminós, ample, on les treballadores estan més felices, on la gent que va, les dones que van estan millor, és ample. Estem plantejant-mos fer una oficina de denúncies al costat... Això doncs són inversions, és augmentar plantilla... Dénia es trasllada ja també, quan estiga el nou contracte, es trasllada.

¿Era un recurs? Sí, i bé... Escolta, mire, quan no es té una altra cosa... Però si es té algun altre lloc millor, millor. Llavors ara anem a una altra ubicació, més adient, amb més espai... També tinguen en compte que per a treballar amb els fills i filles, doncs no pots ficar a un xiquet en un despatx de sis metres quadrats.

Ahí pots fer a la millor l'exploració de la víctima o l'acompanyament de la víctima o l'assessorament de la víctima. Però amb els xiquets has de jugar, has de vore'ls menejar-se, has de vore com tenen la psicomotricitat per a saber fins a quin punt estan danyats... I això no es fa en un cuxitril. Necessiten espais lluminosos, pintats de colors, coses boniques, ¿no?

Bé, doncs Dénia va a tindre també una cosa bonica d'estes. ¿Torreveija? També. Perquè ara està el punt d'encontre familiar, ahí anirà el centre, que és un lloc on ja van xiquets i està per a entrar.

Eixos són recursos nous. La casa que serà de recuperació integral vostés l'han vista, no anem a dir on és, però vostés l'han vista, han vist com està. Ara està el centre de recuperació integral de València, que està en un lloc cedit d'una entitat bancària que, quan plou, el clavegueram ix, brolla de terra. En el clavegueram tot el que va en el clavegueram. Ixen d'ahí totes les aigües brutes... No és bonic, no és bonic, quan has estat vivint els últims anys en un clavegueram que quan plou, en la llar on t'han acollit, isca això de terra.

Hem augmentat els Infodona, els hem més que duplicat. Aleshores quan vostés pregunten: «¿quins recursos hi ha ara que no hi havia abans?» Doncs molts més. I molts més que n'hi haurà, tots plegats treballant i totes plegades treballant per arreglar açò. Jo crec que del que vosté m'ha plantejat, no m'he deixat res per dir.

M'ha preguntat si realment és un govern per al qual la igualtat és prioritària. Sí, sens dubte, senyora Garrigues, sens dubte. Ho és i ho és també en el subtil, i ho és que no es facen discursos que diuen que les dones estan millors en sa casa i tal. I ho és en el sentit...

Jo lamente molt si a vosté el monòleg l'altre dia no li va agradar, de veres que ho lamente. I si vosté es va sentir ofesa... Jo crec que hi havia altra gent que és catòlica i no es va sentir ofesa i es va riure, jo crec que la capacitat de riure's d'un mateix també està bé. Jo em ric molt de mi mateixa i això conserva la vida.

No, doncs estava criticant que la jerarquia són tot hòmens, no hi ha dones prenent decisions. I això no és ni bo ni roí, és aixina, és una realitat. No és que siga incontestable, vull dir, la jerarquia és d'hòmens.

En qualsevol cas, jo el que li vull dir és que nosaltres volíem també incloure una..., bé, una activitat humorística perquè volíem també que el 25 de novembre fóra de supervivents i no només de víctimes. Riure-mos un poc, que també està bé. Perquè ahí hi havia moltes dones supervivents i, per tant, el riure també és terapèutic. No convertir..., pel que vosté llegia del 2014, dels cinc minuts de..., no convertir-ho tot en cinc minuts de silenci. Que s'han de fer.

I que, de fet, ara hi ha un protocol, des de 2015. El primer que va fer este govern va ser un protocol perquè les institucions públiques valencianes, cada volta que hi haguera un assassinat d'una dona, s'isquera tres minuts a les dotze a les institucions valencianes i en el Palau especialment a condemnar en silenci estes actuacions.

Però, paral·lelament, també fem altres coses. I paral·lelament jo crec que està bé, bo, apoderar a la gent a través del riure. Jo lamente que no li agradara el monòleg. Tampoc és que nosaltres quan contractem a una persona que ve a fer un monòleg sobre feminisme li censurem el text. Perquè la censura prèvia està prohibida per la Constitució i a més és lleig. O, almenys, per a nosaltres, mos pareix lleig.

Espere que la pròxima vegada siga més del seu gust el que es faça.

Preguntava també la senyora Cabedo l'eficàcia en adolescents. Bé... La senyora Ventura, perdó, la senyora Ventura. L'eficàcia en adolescents. Açò no es pot mesurar tampoc aixina... S'ha de mesurar un poquet amb més perspectiva, però és de veres que els xavals i xavales que utilitzen l'*app* o que van a cursos o que han participat en els tallers, quan se'ls torna a passar l'instrument d'avaluació, han millorat molt la seua percepció. I, sobretot, saben detectar millor les situacions que no són igualitàries, que són tòxiques, que són estereotipades, que són de dominació, etcètera.

Aleshores, bé, el que passa és que això és una *carrera de fondo*. S'ha de seguir treballant des de xicotets, precisament perquè el tema dels adolescents, que vosté també ha apuntat, ens preocupava. La primera campanya que vam fer, en 2015, va ser la de «No me toques el Whatsapp», que anava dirigit a xiquets i xiquetes de segon d'ESO.

Perquè comencen a identificar, sobretot des del moment en què es comença a construir els mites, els estereotips, què és l'amor, què no ho és, este relat d'amor romàntic estereotipat que al final és que *cuanto más celoso es, más me quiere* i estes coses.

Bé, abans que això comence a construir-se, encara que comence a construir-se més de xicotets, perquè n'hi ha

algunes pel·lícules de dibuixos animats que... *tela de verano*, però, bé, anar almenys que no ho construïsquen en l'edat adolescent o que vagen desconstruint el que han construït durant la infància.

Plantejava la senyora Cabedo que el delegat de govern no vol donar explicacions en el pacte. Era la representació, per suposat, de la delegació de govern que es va negar. Sí que tenim constància que s'ha convocat la... arran de l'assassinat d'Elda, la subdelegació ha convocat la comissió, però és una comissió tècnica a la qual nosaltres no, com a Generalitat, com a tal, estan convidats alguns dels nostres tècnics, però no nosaltres.

En qualsevol cas, tenim l'informe per a després informar d'ell a la comissió de seguiment del pacte i també hem demanat tota la informació sobre eixa reunió.

I jo crec que els he contestat quasi tot. ¡Ah!, bé, formació també en sanitat, sí, també li ho he contestat.

De totes maneres, en el diari de sessions tindran tota la informació que els he donat sobre els cursos de formació. És cert que apuntar-ho així mentre jo estic parlant és més complicat, però, bé, n'hi ha en el Servef, n'hi ha en educació, n'hi ha en sanitat. S'ha fet molta formació.

En alguns casos, quan vostés em pregunten i n'hi ha zero, és perquè no s'ha apuntat ningú, no perquè no s'haja fet el curs. Aleshores, també per això nosaltres plantejàvem que era molt important que fóra un requisit de la funció pública, no voluntari, assistir a estos cursos.

I jo espere que esta volta a la millor sí que tingam acord en això, perquè cada volta que hem plantejat alguna cosa aixina, hi ha hagut una oposició que ha dit que no es pot obligar als funcionaris a aprendre coses i a formar-se en coses.

Jo crec que sí que es pot obligar als funcionaris a tindre formació en violència de gènere i que això, doncs, no forma part de la llibertat de triar, no formar-se. Si un està en la funció pública, ha d'estar format per a donar resposta a les necessitats ciutadanes. M'alegre que ara ho pugam dur endavant amb l'acord de tots els partits polítics.

I pense que he contestat a totes les qüestions. I, si no, com tenen un segon torn, doncs si m'he deixat alguna cosa, m'ho recorden.

Moltíssimes gràcies.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señora vicepresidenta.

¿Quiéren...? Y por un turno de dos minutos cada una de las personas que quieran participar. ¿Quién quiere el turno de palabra? Pues por dos minutos... (Veus)

Pues entonces tiene la palabra por dos minutos la diputada Blanca Garrigues.

La senyora Garrigues Francés:

Muchas gracias, señora presidenta.

Señora Oltra, hay un dato que, por desgracia, no me va a poder defender. Y digo por desgracia porque ojalá no se lo tuviera que dar, pero es el aumento de mujeres que han fallecido víctimas de violencia de género en los últimos años. Y esa es una realidad, ahí no podemos esconderlo.

Mire, en este tema no puede haber ni triunfalismos ni revanchismos, porque la violencia es mala, gobierne quien gobierne. Y yo creo que todos los gobiernos deben trabajar al máximo y se deben crear la protección a las víctimas y la prevención de esa violencia de género.

Usted y yo misma debatimos la última vez –no sé si se acordará– el tema de las denuncias. Ustedes hacían mucho hincapié en que debíamos dejar de lado el tema de la denuncia, de que era más importante que con un informe social se pudiera valorar todo... Yo le decía que sí, que es importante que con un simple informe social, de servicios sociales o de la autoridad autonómica, se pongan en marcha los mecanismos sociales. Pero yo le refería que era muy importante trabajar con la denuncia, porque era la única forma de abrir los mecanismos de protección jurídicos de esa víctima, de abrir la orden de protección.

O sea, que al Grupo Popular no le tiene que decir el tema de si aumentan las denuncias, en este caso, es bueno, porque somos los que lo hemos defendido antes y ahora. Y me ha alegrado de que usted ahora hable del tema de la denuncia y del acompañamiento, porque era algo que nosotros siempre lo hemos defendido, que el informe social sí para abrir los recursos sociales, pero que no debemos dejar de lado fortalecer a la víctima y el acompañamiento para que esa víctima o quien sea, –recordemos que es un delito público, no tiene por qué ser la víctima– el que sea, el que sea denuncie ese tipo de maltrato, esa violencia de género.

Respecto al tema de Infodona. Señora Oltra, lo hemos hablado muchas veces, claro que así ampliamos. Si le pasamos la pelota otra vez a los ayuntamientos que sufragan una parte importante del presupuesto, es normal.

Respecto al... Hablaba alguien el otro día de... –hace un momento, perdón– de cambio de modelo, de que ha habido un cambio de modelo. Le voy a poner un ejemplo en las oficinas de atención a las víctimas del delito. Las anunció Bravo en su primera comparecencia, hace dos años. En dos años y medio no hay ni un trabajador más, ni una oficina más, ni un recurso más. Yo, el cambio de modelo, realmente, no lo veo.

Y ya para acabar. No es que me molestara a mí, que estaba presente en el acto, es que hay mucha gente que le ha molestado la intervención de esa persona. Y yo le digo... Le voy a poner un ejemplo.

Esa monologuista dijo textualmente: «Soy más feminista que Cristina Almeida, con camisa a cuadros abortando en la cara del cardenal Cañizares». Yo no sé si a usted le hará gracia, pero a mí no hizo ninguna. Pero no a mí, a mucha gente como yo. Estábamos en un momento de hablar de la violencia de género, de poner un... de presentar un proyecto contra la violencia de género y creo que, manifestaciones como esas, a mí no me hicieron ninguna gracia.

Y yo le pregunto: ¿qué ocurriría si hubiéramos llevado el Grupo Popular una monologuista donde se mete con los comunistas en este sentido, o con las lesbianas o los gays? A mí me habría parecido igual de mal, lo haya hecho mi grupo u otro. Así que espero el mismo respeto por parte de todos. Y más cuando de lo que íbamos ahí a hablar era de violencia de género, no de otra cosa.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señora Garrigues.

Tiene la palabra la diputada Mercedes Ventura, de Ciudadanos, por dos minutos.

La senyora Ventura Campos:

Muchas gracias, presidenta.

Bueno, cuando han dicho nuestra preocupación por el porcentaje de denuncias, a ver, me preocupa el porcentaje que va sufriendo de denuncias, pero también indicar que es un dato significativo positivo de la sensibilización de las mujeres hacia qué es violencia y qué no es violencia.

Pero a mí lo que realmente me preocupa es el porcentaje de mujeres que siguen muriendo en España y en nuestra Comunidad Valenciana, ese dato sí que me preocupa.

Y en cuanto a cumplir con las propuestas de resolución que se aprueban aquí en esta comisión, pues me gustaría que se cumplieran, que no pase como en educación, que el señor Marzá pues cumple las que más le gustan a él. Me gustaría que si por grupo, por unanimidad se aprueban, pues que se aprueben también.

Porque usted me dice que los recursos únicamente son de las mujeres del interior de Valencia. ¿Y qué pasa con las del interior de Castellón o de Alicante? ¿No son tan ciudadanas de la Comunidad Valenciana? ¿No pueden tener los mismos recursos? ¿No pueden tener ese recurso?

Yo creo que esto se llama desigualdad territorial y yo creo que deberíamos de tomárnoslo..., yo sé que usted se lo toma en serio, pero deberíamos analizarlo y conocer qué necesidades tienen estas personas, las de los pueblos del interior. Porque indicarle que es muy costoso por el tiempo. También hay gente que no tiene disponibilidad ni recursos para movilizarse a la ciudad de Castellón. Sí que me gustaría que ustedes lo consideraran.

Y, por otro lado, también me gustaría conocer que para cuándo el centro de emergencias de Valencia.

Y en cuanto a los centros residenciales, me gustaría conocer si se ha mejorado la normativa de convivencia respecto a la normativa que existía anteriormente, si han habido modificaciones.

Y haciendo..., ya para finalizar, la compañera hablaba de las oficinas a la atención a la víctima. Le quiero recordar que

esas oficinas de atención a la víctima de delito de los juzgados de Catarroja y de Quart de Poblet siguen cerradas. Y me gustaría que nos explicaran por qué las oficinas de delito de juzgados de Catarroja y Quart de Poblet siguen cerradas. Me gustaría conocer el porqué siguen cerradas, no sé si usted no lo habrá comentado con otra *consellera*, pero yo creo que es un dato alarmante, si ustedes quieren trabajar por erradicar la violencia de género.

Y ya contestando a unas alusiones que se han hecho a mi partido, he de decir que Ciudadanos está desde el minuto cero a favor y en lucha, trabajando, como lo hemos demostrado, contra la violencia de género. Y te lo dice una mujer que es igual de feminista que otras que dicen que están a la izquierda. Pues igual de feminista.

Gracias.

La senyora presidenta:

Sí, la diputada Cristina Cabedo por el Grupo Podemos-Podem.

La senyora Cabedo Laborda:

Sí, voldria si la vicepresidenta ens podria explicar en quin moment estem de la reconversió dels recursos a titularitat pública dels centres 24 hores o de les cases d'acollida, les residències d'acollida, perquè és el que mos transmeten les associacions i voldria que ens poguera explicar un poquet en quin punt estem.

I després també s'han detectat alguns dèficits en la valoració dels riscos que patixen la vida de les dones, com li ho havia indicat abans.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Muchas gracias.

Pues ahora, vicepresidenta, tiene seis minutos para contestar a las diputadas. Muchas gracias.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies.

Bé, respecte a la valoració del risc... Anem a vore, efectivament, la valoració del risc és una qüestió que hem de millorar la connexió entre el que és fiscalia i els gabinets de valoració del risc, que bàsicament són psicològics. Moltes vegades, fins i tot... jo crec que ahí també hi ha un problema i és que fiscalia treballa de manera molt precària amb poca gent i havent d'atendre molts jutjats, etcètera.

I, aleshores, moltes voltes tirar mà inclús dels gabinets no tenen temps material. De totes maneres jo això sí que ho vaig estar parlant amb la consellera Bravo i estem intentant a vore com podem millorar l'ús que es fa dels gabinets, que no és un problema que no hi haja gabinets de valoració de risc, sinó que moltes voltes no es tirava d'ells. Prou per anar doncs treballant com es treballa també en precari.

Aleshores, bé, estem estudiant a vore com millorar això, com poder facilitar la tasca de fiscalia a l'hora de fer la valoració de risc, que és qui al final ha de fer la petició, d'una presó provisional o qualsevol mesura.

Respecte a la reversió al públic, senyora Cabedo, en este moment el que estem és mirant a vore si ixen els plecs i ixen les noves contractacions, que no..., òbviament, seran contractacions amb entitats privades. Perquè, en tot cas, la consellera, el que es farà públic en els pròxims temps és més d'altres àmbits que d'este, que resultava molt complicat fer una reversió en este moment.

El que deien de... a vostés dos des del *carinyo*, ¿eh? Vosté ha dit: «Mujeres que han fallecido» i vosté: «Las mujeres siguen muriendo». *No fallecen y no mueren. (Veus) ¡Bien! Ahí estamos.* En el vídeo s'explica molt bé, en el vídeo de la campanya. No, no, a mi em passe també. No... *A mí me pasa y me autocorrijo, ¿eh?* És una de les qüestions que volem que la societat prenga consciència. A mi me passe també i mos passa a tots, però és qüestió d'anar fent-ho públic.

Mire, jo, en els números de les dones assassinades jo crec que no es deu jugar massa, perquè és molt... és molt oscil·lant. En 2015 va haver onze dones assassinades, en 2016, sis. Enguany n'hi ha sis. Però això no se sap mai. En novembre... sí, sí, la xiqueta que ara ja es comptabilitza. Ara ja es comptabilitzen. En la del 2015 i del 2016 no estaven comptabilitzats els xiquets i xiquetes, perquè no es comptabilitzaven. Ara ja la delegació del govern sí que ja les comptabilitza.

I tres han sigut este mes. D'estes sis, la meitat han sigut este mes. Llavors, bé... a mi no m'agrada fer dels números... Perquè no és una qüestió de números, és una qüestió d'altres... del que estem parlant, efectivament. No, no, però, vull dir, del nombre de persones o del nombre de dones que han sigut assassinades.

La qüestió és treballar bé prevenció, atenció i seguiment. Eixa és la qüestió. Aleshores, bé, sí que creix el nombre global en Espanya d'assassinats. Però també és cert, també li he de dir que els països més avançats tenen números més..., com més avança un país, més assassinats hi ha. Això ha de vore també amb la reacció del patriarcat a perdre els seus privilegis. Països molt avançats en igualtat tenen números molt pitjors d'assassinats i és per això, perquè és la reacció del que no vol perdre els privilegis. I llavors, actuen, reaccionen amb més virulència.

Aleshores, és un poc... pareix que siga paradoxal dir-ho, però a més igualtat, probablement, no menys assassinats, sinó més assassinats. El que hem d'aconseguir és més igualtat perquè finalment puguem també abaixar el nombre d'assassinats.

No li tirem la pilota als ajuntaments amb allò d'Infodona. Perquè això va finançat per La Generalitat a través de les línies nominatives, i entren els ajuntaments que volen entrar.

Això va finançat, tot, tot, tot va finançat, igual que els serveis socials municipals, etcètera, a través de les nostres línies nominatives. Aleshores, qui té un agent d'igualtat, té una línia de finançament d'això. Sí, *créame*. Qui té una oficina d'atenció a persones migrades, té en la línia nominativa això. I això està tot especificat. A cada ajuntament se li especifica quins són els serveis que van a donar amb el finançament que donem.

I tinga vosté en compte que hem quadruplicat, hem multiplicat per quatre les transferències als ajuntaments per atendre els serveis socials, inclosos els agents d'igualtat, oficines de persones migrants, etcètera.

En el tema de l'interior. Jo no li he dit que no hi haja un recurs, jo li he dit que un recurs 24 hores fixe amb un equip multidisciplinar com el que tenim en València, doncs tindré'l en Culla, no té molt de trellat. Aleshores, el que estem estudiant són fórmules d'arribar..., també amb la llei de serveis socials incluis es preveu l'organització departamental perquè tots els municipis tinguen tots els recursos a una distància raonable.

El centre d'emergència. Toque fusta per a abans que acabe l'any. De València. El centre d'emergència de València. L'edifici està, està acabat, està per a entrar, està equipat. Falta... això, traure el contracte i posar-ho en marxa.

I amb el tema dels plecs de convivència, com això va a ser un tema més polèmic, anem a ficar-ho al final tot a través de les acreditacions dels centres i no individualitzat en el..., vull dir, global per a tota la conselleria. Per tant, ahí no s'ha tocat res.

I crec que li he contestat a tot. Sí que vull fer-los –si em permet la presidenta un minut– una proposta a tots els grups. Vostés saben que hem d'adaptar les ajudes a víctimes del terrorisme, les ajudes de víctimes de violència de gènere, la quantia.

Llavors, en un principi, havíem pensat fer una llei amb lectura única que presentarem vostés, els cinc grups, perquè el govern no vol tindre allí cap protagonisme, volem que el tinguen vostés. El que passa és que això està en un decret. I jo els propose, si els pareix bé i treballem conjuntament el text, que ho fem a través d'una esmena que estiguem tots d'acord amb la llei de mesures.

Modifiquem la llei de violència contra les dones. En eixe apartat diguem que s'equipara a l'altra, la llei d'ajudes a víctimes del terrorisme i el decret. I això a la llei de mesures, si estem tots els grups d'acord, en una esmena que es presenta de caràcter immediat si la Mesa mos deixa.

Plans no, perquè jo crec que sí que és una aproximació a text que mos puguem trobar per ahí i aixina l'1 de gener ja ho tenim vigent i vostés es posen tots d'acord i nosaltres en el govern encantats, si vostés ho tenen a bé.

Doncs, vinga, doncs posem-nos d'acord.

Moltíssimes gràcies.

La senyora presidenta:

Muchísimas gracias a usted, señora vicepresidenta. Gracias por su comparecencia y por toda la información.

La despedimos y pasamos y si necesitan... Si acaso tomamos dos minutos de descanso, ¿de acuerdo? Dos minutos de descanso y pasamos al... Dos minutitos. Dos.

(Se suspén la reunió durant uns minuts)

Proposició no de llei sobre la reserva de places a dones víctimes de violència de gènere en les accions formatives de l'ATV, presentada pel Grup Parlamentari Socialista (RE número 72.580, BOC número 212)

La senyora presidenta:

Disculpen. Disculpen, reiniciamos la comisión.

Procedemos entonces al siguiente punto, que es el punto número 5: toma en consideración de la Proposición no de ley sobre la reserva de plazas a mujeres víctimas de violencia de género en las acciones formativas de la AVT, presentada por el Grupo Parlamentario Socialista.

Vamos a proceder primero a la votación y después a la explicación de voto.

Entonces, votos a favor. *(Rialles)* Unanimidad. *(Veus. S'interromp la gravació)*

La senyora presidenta:

14 votos a favor.

Pasamos entonces a la explicación de voto.

Primero la presentación de la PNL, Rosa de Falastín Mustafá, por el Grupo Socialista. Tiene cuatro minutos.

La senyora Mustafá Ávila:

¿Cuatro?

La senyora presidenta:

¡Ah!, bueno, si quiere los ocho, se los doy. Ocho minutos.

La senyora Mustafá Ávila:

Intentaré fer-ho més curt. Gràcies, senyora presidenta.

En primer lloc, saludar a les associacions, a les supervivents de les violències masclistes. Moltíssimes gràcies per vindre a escoltar-nos i acompanyar-nos en aquesta vesprada.